Matematyka dyskretna Teoria grafów

Adam Gregosiewicz

6 listopada 2019 r.

Kontakt

Adam Gregosiewicz

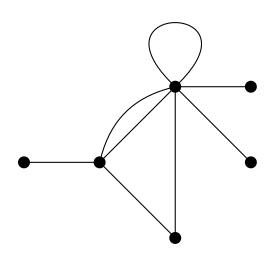
a.gregosiewicz@pollub.pl

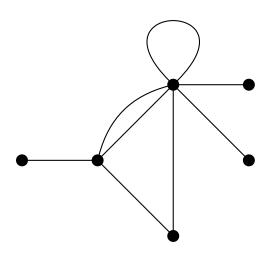
Konsultacje: czwartek, 13.00-15.00, DS II, pok. 107

Moodle: Matematyka dyskretna (2019/2020)

Hasło: mdyskretnA1920

Teoria grafów

Grafem nazywamy zbiór wierzchołków połączonych krawędziami.

Definicja (Graf)

Grafem nazywamy parę G = (V, E), gdzie

- V jest zbiorem wierzchołków,
- E jest rodziną krawędzi.

Definicja (Graf)

Grafem nazywamy parę G = (V, E), gdzie

- V jest zbiorem wierzchołków,
- E jest rodziną krawędzi.

Uwaga

Krawędzie w grafie mogą się powtarzać oraz mogą łączyć wierzchołek z samym sobą.

Definicja (Graf prosty)

Grafem prostym nazywamy parę G = (V, E), gdzie

- V jest zbiorem wierzchołków,
- E jest zbiorem krawędzi między różnymi wierzchołkami.

Definicja (Graf prosty)

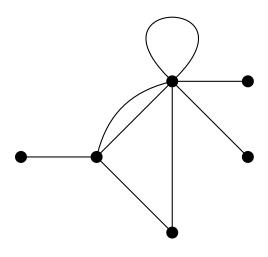
Grafem prostym nazywamy parę G = (V, E), gdzie

- V jest zbiorem wierzchołków,
- E jest zbiorem krawędzi między różnymi wierzchołkami.

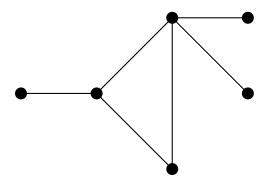
Uwaga

Graf prosty nie ma krawędzi wielokrotnych i pętli.

Graf (ogólny)

Graf prosty

$$G = (V, E),$$
 $V(G) := V,$ $E(G) = E.$

Graf ogólny:

$$E \subset \{vw : v, w \in V\}$$
 – multizbiór.

Graf prosty:

$$E \subset \{vw: v, w \in V, v \neq w\}, \quad vw = wv.$$

Definicja (Krawędź incydentna)

Jeżeli w grafie G wierzchołki v i w są połączone krawędzią e, to mówimy, że v i w są wierzchołkami **sąsiednimi**, a e krawędzią **incydentną** z v i w.

Definicja (Krawędź incydentna)

Jeżeli w grafie G wierzchołki v i w są połączone krawędzią e, to mówimy, że v i w są wierzchołkami sąsiednimi, a e krawędzią incydentną z v i w.

Definicja (Stopień wierzchołka)

Stopniem wierzchołka $v \in V$ w grafie G = (V, E) nazywamy liczbę krawędzi incydentnych z v i oznaczamy

 $\deg v$.

Twierdzenie

Dla dowolnego grafu G = (V, E) mamy

$$\sum_{v \in V} \deg v = 2|E|.$$

Twierdzenie

Dla dowolnego grafu G = (V, E) mamy

$$\sum_{v \in V} \deg v = 2|E|.$$

 $\sum_{v \in V} \deg v$ jest sumą wszystkich stopni wierzchołków, a przez |E| oznaczamy liczebność zbioru E.

Twierdzenie

Dla dowolnego grafu G = (V, E) mamy

$$\sum_{v \in V} \deg v = 2|E|.$$

 $\sum_{v \in V} \deg v$ jest sumą wszystkich stopni wierzchołków, a przez |E| oznaczamy liczebność zbioru E.

Wniosek

W dowolnym grafie liczba wierzchołków o nieparzystym stopniu jest parzysta.

Twierdzenie

Dla dowolnego grafu G = (V, E) mamy

$$\sum_{v \in V} \deg v = 2|E|.$$

 $\sum_{v \in V} \deg v$ jest sumą wszystkich stopni wierzchołków, a przez |E| oznaczamy liczebność zbioru E.

Wniosek

W dowolnym grafie liczba wierzchołków o nieparzystym stopniu jest parzysta.

Dowód. Gdyby liczba takich wierzchołków była nieparzysta, to suma $\sum_{v \in V} \deg v$ byłaby nieparzysta, co powoduje sprzeczność.

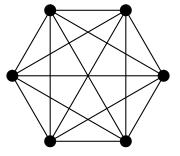
Grafy - podstawowe konstrukcje

Niech
$$G = (V, E)$$
, $G_1 = (V_1, E_1)$, $G_2 = (V_2, E_2)$.

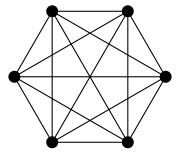
- ▶ Suma grafów: $G_1 \cup G_2 := (V_1 \cup V_2, E_1 \cup E_2)$.
- ▶ Przecięcie grafów: $G_1 \cap G_2 := (V_1 \cap V_2, E_1 \cap E_2)$.
- ▶ Różnica grafów: $G_1 G_2 := (V_1 \setminus V_2, E_1 \setminus E_2)$.
- ▶ Podgraf $H: V(H) \subset V(G), E(H) \subset E(G).$
- ▶ Obcięcie G do $X \subset V$: $G_{|X} := (X, \{vw \in E : v, w \in X\}).$
- ▶ Podgraf indukowany: dowolne obcięcie grafu G.

Graf pusty: graf bez krawędzi.

Graf pełny lub **klika**: każde dwa wierzchołki połączone są krawędzią.

Graf pełny lub **klika**: każde dwa wierzchołki połączone są krawędzią.

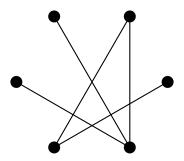

Graf pełny o n wierzchołkach oznaczamy K_n .

Liczba krawędzi grafu pełnego to

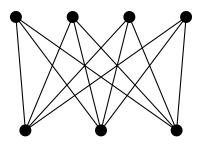
$$\binom{n}{2} = \frac{n(n-1)}{2}.$$

Graf dwudzielny: zbiór wierzchołków można podzielić na dwa rozłączne podzbiory V_1 i V_2 w ten sposób, że żadne dwa wierzchołki ze zbioru V_i nie są połączone krawędzią.

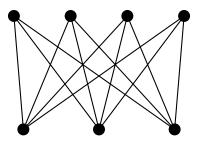
Pełny graf dwudzielny: zbiór wierzchołków można podzielić na dwa rozłączne podzbiory V_1 i V_2 w ten sposób, że

$$E = \{vw \colon v \in V_1, \ w \in V_2\}.$$

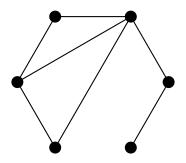
Pełny graf dwudzielny: zbiór wierzchołków można podzielić na dwa rozłączne podzbiory V_1 i V_2 w ten sposób, że

$$E = \{vw : v \in V_1, w \in V_2\}.$$

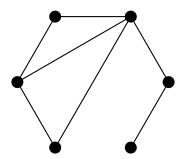

Graf dwudzielny oznaczamy $K_{n,m}$, gdzie $n = |V_1|$ i $m = |V_2|$.

Graf płaski: rysunek grafu na płaszczyźnie, przy czym żadne dwie krawędzie nie mogą się przecinać.

Graf płaski: rysunek grafu na płaszczyźnie, przy czym żadne dwie krawędzie nie mogą się przecinać.

Graf planarny: graf, który da się narysować jako graf płaski.

▶ Ścieżka od v do w - ciąg krawędzi postaci

$$vv_1, v_1v_2, \ldots, v_{k-1}w.$$

Ścieżkę oznaczamy przez

$$v \rightarrow v_1 \rightarrow v_2 \rightarrow \cdots \rightarrow v_{k-1} \rightarrow w$$
.

▶ Ścieżka od v do w - ciąg krawędzi postaci

$$vv_1, v_1v_2, \ldots, v_{k-1}w.$$

Ścieżkę oznaczamy przez

$$v \rightarrow v_1 \rightarrow v_2 \rightarrow \cdots \rightarrow v_{k-1} \rightarrow w$$
.

Długością ścieżki jest liczba jej krawędzi.

Ścieżka od v do w - ciąg krawędzi postaci

$$vv_1, v_1v_2, \ldots, v_{k-1}w.$$

Ścieżkę oznaczamy przez

$$v \rightarrow v_1 \rightarrow v_2 \rightarrow \cdots \rightarrow v_{k-1} \rightarrow w$$
.

- Długością ścieżki jest liczba jej krawędzi.
- Ścieżka zamknięta v = w.

Droga od *v* do *w* − ścieżka, w której nie powtarzających się wierzchołków poza być może *v* i *w*.

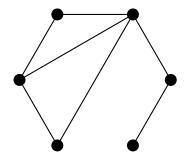
- **▶ Droga** od *v* do *w* ścieżka, w której nie powtarzających się wierzchołków poza być może *v* i *w*.
- ► Cykl lub droga zamknięta droga od v do v.

Graf spójny - graf, w którym między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje droga.

- Graf spójny graf, w którym między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje droga.
- ▶ Spójna składowa grafu G = (V, E) maksymalny w sensie inkluzji podzbiór $X \subset V$ indukujący graf spójny $G_{|X}$.

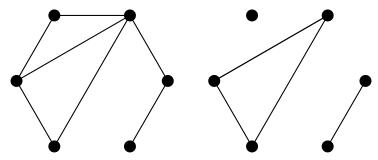
- Graf spójny graf, w którym między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje droga.
- ▶ Spójna składowa grafu G = (V, E) maksymalny w sensie inkluzji podzbiór $X \subset V$ indukujący graf spójny $G_{|X}$.
- Wierzchołek izolowany wierzchołek bez sąsiadów.

- Graf spójny graf, w którym między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje droga.
- ▶ Spójna składowa grafu G = (V, E) maksymalny w sensie inkluzji podzbiór $X \subset V$ indukujący graf spójny $G_{|X}$.
- Wierzchołek izolowany wierzchołek bez sąsiadów.

Grafy - podstawowe definicje

- Graf spójny graf, w którym między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje droga.
- ▶ Spójna składowa grafu G = (V, E) maksymalny w sensie inkluzji podzbiór $X \subset V$ indukujący graf spójny $G_{|X}$.
- Wierzchołek izolowany wierzchołek bez sąsiadów.

Grafy - podstawowe definicje

Uwaga

Każdy graf G można rozłożyć jednoznacznie na spójne składowe, które tworzą podział zbioru V(G).

Uwaga

Wierzchołki izolowane są jednoelementowymi spójnymi składowymi.

Ile krawędzi musi mieć graf spójny?

Ile krawędzi musi mieć graf spójny?

Nie za dużo! Graf, który jest drogą ma tylko |V(G)|-1 krawędzi.

Ile krawędzi musi mieć graf spójny?

Nie za dużo! Graf, który jest drogą ma tylko |V(G)|-1 krawędzi.

Ile krawędzi wystarcza, aby graf był spójny?

Ile krawędzi musi mieć graf spójny?

Nie za dużo! Graf, który jest drogą ma tylko |V(G)|-1 krawędzi.

Ile krawędzi wystarcza, aby graf był spójny?

Okazuje się, że wystarcza

$$\frac{|V(G)|(|V(G)|-1)}{2}.$$

Twierdzenie

Jeżeli G = (V, E) jest grafem prostym o k spójnych składowych, to

$$|V| - k \le |E| \le \frac{(|V| - k)(|V| - k + 1)}{2}.$$

Twierdzenie

Jeżeli G = (V, E) jest grafem prostym o k spójnych składowych, to

$$|V|-k \leq |E| \leq \frac{(|V|-k)(|V|-k+1)}{2}.$$

Dowód. Oznaczmy n = |V| i m = |E|.

Twierdzenie

Jeżeli G = (V, E) jest grafem prostym o k spójnych składowych, to

$$|V| - k \le |E| \le \frac{(|V| - k)(|V| - k + 1)}{2}.$$

Dowód. Oznaczmy
$$n=|V|$$
 i $m=|E|$.Chcemy wykazać, że $n-k\leqslant m$.

Twierdzenie

Jeżeli G = (V, E) jest grafem prostym o k spójnych składowych, to

$$|V| - k \le |E| \le \frac{(|V| - k)(|V| - k + 1)}{2}.$$

Dowód. Oznaczmy
$$n=|V|$$
 i $m=|E|$.Chcemy wykazać, że $n-k\leqslant m$.

Indukcja względem m.

Twierdzenie

Jeżeli G = (V, E) jest grafem prostym o k spójnych składowych, to

$$|V|-k \leq |E| \leq \frac{(|V|-k)(|V|-k+1)}{2}.$$

Dowód. Oznaczmy n=|V| i m=|E|.Chcemy wykazać, że $n-k\leqslant m$.

Indukcja względem m. Dla m=0 (brak krawędzi) mamy k=n i $n-k=0\leqslant m$.

Dowód cd. Chcemy wykazać, że

$$n-k \leqslant m$$
.

Załóżmy, że nierówność jest prawdziwa dla pewnego m ≥ 0.

$$n-k \leqslant m$$
.

- Załóżmy, że nierówność jest prawdziwa dla pewnego m ≥ 0.
- lackbox W grafie o n wierzchołkach i m+1 krawędziach usuwamy dowolną krawędź.

$$n-k \leq m$$
.

- Załóżmy, że nierówność jest prawdziwa dla pewnego m ≥ 0.
- W grafie o n wierzchołkach i m+1 krawędziach usuwamy dowolną krawędź.
- Liczba spójnych składowych mogła się nie zmienić lub zwiększyła się o jeden.

$$n-k \leq m$$
.

- Załóżmy, że nierówność jest prawdziwa dla pewnego m ≥ 0.
- W grafie o n wierzchołkach i m+1 krawędziach usuwamy dowolną krawędź.
- Liczba spójnych składowych mogła się nie zmienić lub zwiększyła się o jeden.
- ▶ Jeżeli się nie zmieniła, to oczywiście $n k \le m < m + 1$.

$$n-k \leqslant m$$
.

- Załóżmy, że nierówność jest prawdziwa dla pewnego m ≥ 0.
- ightharpoonup W grafie o n wierzchołkach i m+1 krawędziach usuwamy dowolną krawędź.
- Liczba spójnych składowych mogła się nie zmienić lub zwiększyła się o jeden.
- ▶ Jeżeli się nie zmieniła, to oczywiście $n k \le m < m + 1$.
- Jeżeli zwiększyła się o jeden, to z założenia indukcyjnego

$$n-(k+1)\leqslant m,$$

czyli
$$n - k \leq m + 1$$
.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

Dowód cd. Chcemy wykazać, że

$$m\leqslant\frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

► Załóżmy, że G ma maksymalnie dużo krawędzi,

Dowód cd. Chcemy wykazać, że

$$m\leqslant\frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

► Załóżmy, że G ma maksymalnie dużo krawędzi,

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Załóżmy, że G ma maksymalnie dużo krawędzi, to znaczy, że nie istnieje graf o k spójnych składowych, który ma więcej krawędzi.
- Wtedy każda ze spójnych składowych jest grafem pełnym (dlaczego?).

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Załóżmy, że G ma maksymalnie dużo krawędzi, to znaczy, że nie istnieje graf o k spójnych składowych, który ma więcej krawędzi.
- Wtedy każda ze spójnych składowych jest grafem pełnym (dlaczego?).
- Okazuje się, że tylko jedna spójna składowa może mieć więcej niż jeden wierzchołek.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Załóżmy, że G ma maksymalnie dużo krawędzi, to znaczy, że nie istnieje graf o k spójnych składowych, który ma więcej krawędzi.
- Wtedy każda ze spójnych składowych jest grafem pełnym (dlaczego?).
- Okazuje się, że tylko jedna spójna składowa może mieć więcej niż jeden wierzchołek.
- Załóżmy bowiem, że składowe V_1 i V_2 mają odpowiednio n_1 i n_2 wierzchołków, przy czym $n_1 \ge n_2 \ge 2$.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

Dowód cd. Chcemy wykazać, że

$$m\leqslant\frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

▶ Liczba krawędzi w $G_{|V_1}$ to $\binom{n_1}{2}$, a w $G_{|V_2}$ to $\binom{n_2}{2}$.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- ▶ Liczba krawędzi w $G_{|V_1}$ to $\binom{n_1}{2}$, a w $G_{|V_2}$ to $\binom{n_2}{2}$.
- Przenosimy jeden wierzchołek z V_2 do V_1 z zachowaniem pełności nowych składowych.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- ▶ Liczba krawędzi w $G_{|V_1}$ to $\binom{n_1}{2}$, a w $G_{|V_2}$ to $\binom{n_2}{2}$.
- Przenosimy jeden wierzchołek z V_2 do V_1 z zachowaniem pełności nowych składowych.
- W zmienionych składowych mamy co najmniej $\binom{n_1+1}{2}+\binom{n_2-1}{2}$ krawędzi.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- ▶ Liczba krawędzi w $G_{|V_1}$ to $\binom{n_1}{2}$, a w $G_{|V_2}$ to $\binom{n_2}{2}$.
- Przenosimy jeden wierzchołek z V_2 do V_1 z zachowaniem pełności nowych składowych.
- W zmienionych składowych mamy co najmniej $\binom{n_1+1}{2}+\binom{n_2-1}{2}$ krawędzi.
- Jednak

$$m \leq \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- ▶ Liczba krawędzi w $G_{|V_1}$ to $\binom{n_1}{2}$, a w $G_{|V_2}$ to $\binom{n_2}{2}$.
- Przenosimy jeden wierzchołek z V_2 do V_1 z zachowaniem pełności nowych składowych.
- W zmienionych składowych mamy co najmniej $\binom{n_1+1}{2}+\binom{n_2-1}{2}$ krawędzi.
- Jednák

$${\binom{n_1+1}{2}+\binom{n_2-1}{2}-\binom{n_1}{2}-\binom{n_2}{2}=} = \frac{(n_1+1)n_1+(n_2-1)(n_2-2)-n_1(n_1-1)-n_2(n_2-1)}{2} = n_1-n_2+1 \ge 1.$$

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

Dowód cd. Chcemy wykazać, że

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

Zatem liczba krawędzi nowe grafu jest większa niż liczba krawędzi wyjściowego grafu.

$$m\leqslant\frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Zatem liczba krawędzi nowe grafu jest większa niż liczba krawędzi wyjściowego grafu.
- ► Ale graf *G* miał mieć maksymalnie dużo krawędzi.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Zatem liczba krawędzi nowe grafu jest większa niż liczba krawędzi wyjściowego grafu.
- ► Ale graf *G* miał mieć maksymalnie dużo krawędzi.
- Sprzeczność dowodzi, że graf G może mieć tylko jedną składową o więcej niż jednym wierzchołku.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Zatem liczba krawędzi nowe grafu jest większa niż liczba krawędzi wyjściowego grafu.
- ► Ale graf *G* miał mieć maksymalnie dużo krawędzi.
- Sprzeczność dowodzi, że graf G może mieć tylko jedną składową o więcej niż jednym wierzchołku.
- ▶ Wtedy mamy k-1 wierzchołków izolowanych i jedną składową spójną o n-(k-1) wierzchołkach.

$$m\leqslant \frac{(n-k)(n-k+1)}{2}.$$

- Zatem liczba krawędzi nowe grafu jest większa niż liczba krawędzi wyjściowego grafu.
- ► Ale graf *G* miał mieć maksymalnie dużo krawędzi.
- Sprzeczność dowodzi, że graf G może mieć tylko jedną składową o więcej niż jednym wierzchołku.
- ▶ Wtedy mamy k-1 wierzchołków izolowanych i jedną składową spójną o n-(k-1) wierzchołkach.
- Stąd

$$m=\binom{n-k+1}{2}=\frac{(n-k+1)(n-k)}{2}.$$

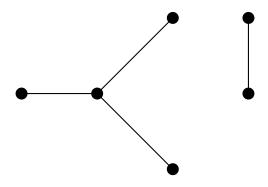
Uwaga

Oszacowań z poprzedniego twierdzenia nie można poprawić.

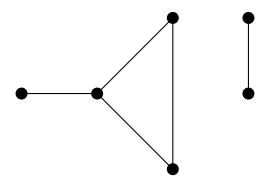
Definicje

Las - graf, który nie zawiera cykli jako podgrafy.

Las - graf, który nie zawiera cykli jako podgrafy.

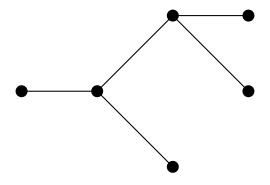
Las - graf, który nie zawiera cykli jako podgrafy.

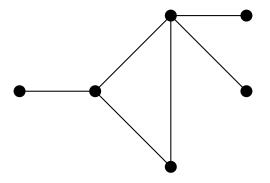
To nie jest las.

Drzewo - spójny las.

Drzewo - spójny las.

Drzewo - spójny las.

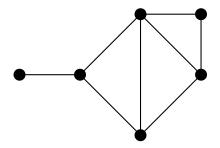
To nie jest drzewo.

Liść - wierzchołek drzewa o stopniu 1.

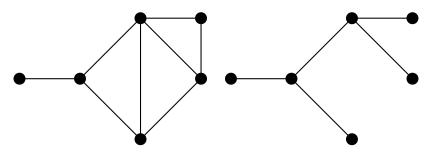
- Liść wierzchołek drzewa o stopniu 1.
- Gwiazda drzewo, w którym co najwyżej jeden wierzchołek nie jest liściem.

Drzewo rozpinające - podgraf grafu G, który jest drzewem i zawiera wszystkie wierzchołki grafu G.

Drzewo rozpinające - podgraf grafu G, który jest drzewem i zawiera wszystkie wierzchołki grafu G.

Drzewo rozpinające - podgraf grafu G, który jest drzewem i zawiera wszystkie wierzchołki grafu G.

Twierdzenie

Dla grafu G = (V, E) następujące warunki są równoważne:

- 1. G jest drzewem.
- 2. G nie zawiera cykli i ma |V| 1 krawędzi.
- 3. G jest spójny i ma |V|-1 krawędzi.
- 4. G jest spójny, a usunięcie dowolnej krawędzi tworzy dokładnie dwie spójne składowe.
- 5. Dowolne dwa wierzchołki grafu G są połączone dokładnie jedną drogą.
- 6. G nie zawiera cykli, ale dodanie dowolnej nowej krawędzi tworzy dokładnie jeden cykl.

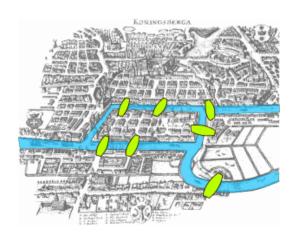
Dowód. Indukcja względem liczby wierzchołków.

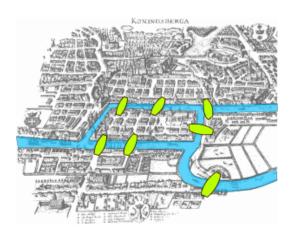
- ▶ $1 \Rightarrow 2$. Usuwamy jedną krawędź.
- ≥ 2 ⇒ 3. Gdyby były dwie spójne składowe, to graf miałby za mało krawędzi.
- → 3 ⇒ 4. Usunięcie jednej krawędzi tworzy graf, który ma za mało krawędzi, aby był spójny.
- ◆ 4 ⇒ 5. Gdyby istniały dwie różne drogi od v do w, to usunięcie jednej krawędzi z cyklu v → w → v nie tworzyłoby nowej składowej spójnej.

- ► 5 ⇒ 6. Gdyby cykl był, to każda para wierzchołków tego
 cyklu byłaby połączona dwiema drogami.
- Ponadto, jeżeli dodamy krawędź vw, to utworzony zostanie cykl $u \rightarrow v \rightarrow w \rightarrow u$.
- Gdyby powstały dwa nowe cykle, to istniałby również cykl w G.
- ▶ 6 \Rightarrow 1. Gdyby G nie był spójny, to dodanie nowej krawędzi pomiędzy spójnymi składowymi nie utworzyłoby cyklu.

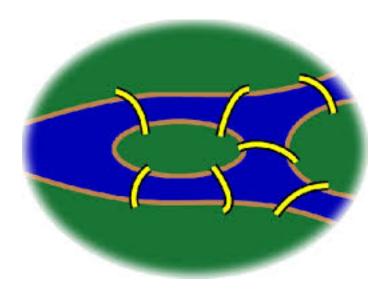
Wniosek

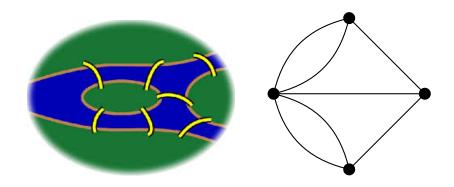
Każdy las G = (V, E) o k składowych spójnych ma |V| - k krawędzi.

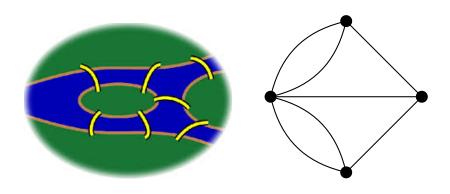

Czy można przejść się po Królewcu, przechodząc przez każdy most dokładnie jeden raz, i wrócić do punkty wyjścia?

Czy istnieje ścieżka zamknięta przechodząca przez każdą krawędź dokładnie jeden raz?

Definicja (Cykl Eulera)

Ścieżkę zamkniętą, która przechodzi przez każdą krawędź grafu dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Eulera. Graf, który posiada cykl Eulera, nazywamy grafem eulerowskim.

Definicja (Cykl Eulera)

Ścieżkę zamkniętą, która przechodzi przez każdą krawędź grafu dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Eulera. Graf, który posiada cykl Eulera, nazywamy grafem eulerowskim.

Uwaga

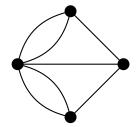
W grafie eulerowskim każdy wierzchołek jest stopnia parzystego.

Definicja (Cykl Eulera)

Ścieżkę zamkniętą, która przechodzi przez każdą krawędź grafu dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Eulera. Graf, który posiada cykl Eulera, nazywamy grafem eulerowskim.

Uwaga

W grafie eulerowskim każdy wierzchołek jest stopnia parzystego.

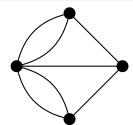

Definicja (Cykl Eulera)

Ścieżkę zamkniętą, która przechodzi przez każdą krawędź grafu dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Eulera. Graf, który posiada cykl Eulera, nazywamy grafem eulerowskim.

Uwaga

W grafie eulerowskim każdy wierzchołek jest stopnia parzystego.

W Królewcu nie ma cyklu Eulera!

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \ge 2$.

1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \ge 2$.

- 1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).
 - ightharpoonup Zaczynamy od dowolnego wierzchołka v_0 i przechodzimy do sąsiedniego wierzchołka v_1 .

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \ge 2$.

- 1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).
 - ightharpoonup Zaczynamy od dowolnego wierzchołka v_0 i przechodzimy do sąsiedniego wierzchołka v_1 .
 - $ightharpoonup Z v_1$ przechodzimy (po innej krawędzi niż v_0v_1) do sąsiedniego wierzchołka v_2 .

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \geqslant 2$.

- 1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).
 - ightharpoonup Zaczynamy od dowolnego wierzchołka v_0 i przechodzimy do sąsiedniego wierzchołka v_1 .
 - $ightharpoonup Z v_1$ przechodzimy (po innej krawędzi niż v_0v_1) do sąsiedniego wierzchołka v_2 .
 - $ightharpoonup Z v_2$ przechodzimy (po innej krawędzi niż v_1v_2) do sąsiedniego wierzchołka v_3, \ldots

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \ge 2$.

- 1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).
 - ightharpoonup Zaczynamy od dowolnego wierzchołka v_0 i przechodzimy do sąsiedniego wierzchołka v_1 .
 - $ightharpoonup Z v_1$ przechodzimy (po innej krawędzi niż v_0v_1) do sąsiedniego wierzchołka v_2 .
 - Z v₂ przechodzimy (po innej krawędzi niż v₁v₂) do sąsiedniego wierzchołka v₃, ...
 - Powtarzamy tak długo, aż jeden z wierzchołków się powtórzy.

Twierdzenie

Graf spójny, w którym każdy wierzchołek ma stopień parzysty, ma cykl Eulera.

Dowód. Załóżmy, że każdy wierzchołek w spójnym grafie G = (V, E) jest stopnia parzystego i $|V| \ge 2$.

- 1. W grafie G istnieje cykl (droga zamknięta).
 - ightharpoonup Zaczynamy od dowolnego wierzchołka v_0 i przechodzimy do sąsiedniego wierzchołka v_1 .
 - Z v₁ przechodzimy (po innej krawędzi niż v₀v₁) do sąsiedniego wierzchołka v₂.
 - $ightharpoonup Z v_2$ przechodzimy (po innej krawędzi niż v_1v_2) do sąsiedniego wierzchołka v_3, \ldots
 - Powtarzamy tak długo, aż jeden z wierzchołków się powtórzy.
 - Musi to kiedyś nastąpić (dlaczego?).

2. Indukcja względem |E|.

- 2. Indukcja względem |E|.
 - ▶ Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.

- 2. Indukcja względem |E|.
 - ▶ Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.
 - ► Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.

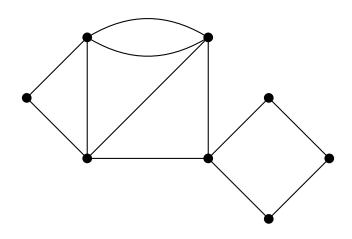
- 2. Indukcja względem |E|.
 - ► Wybierzmy w grafie G cykl C.
 - Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.
 - Jeżeli nie, to usuwamy ten cykl razem z krawędziami i wierzchołkami (jeżeli już nie mają innych krawędzi), otrzymując nowy graf G'.

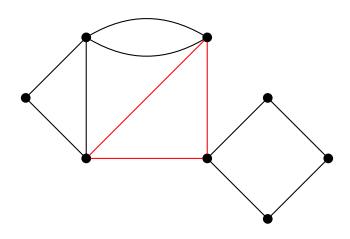
- 2. Indukcja względem |E|.
 - ▶ Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.
 - Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.
 - Jeżeli nie, to usuwamy ten cykl razem z krawędziami i wierzchołkami (jeżeli już nie mają innych krawędzi), otrzymując nowy graf G'.
 - Graf G' nie musi być spójny, ale każdy jego wierzchołek ma stopień parzysty.

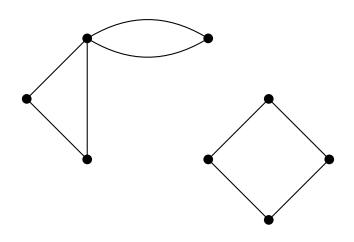
- 2. Indukcja względem |E|.
 - ► Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.
 - Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.
 - Jeżeli nie, to usuwamy ten cykl razem z krawędziami i wierzchołkami (jeżeli już nie mają innych krawędzi), otrzymując nowy graf G'.
 - Graf G' nie musi być spójny, ale każdy jego wierzchołek ma stopień parzysty.
 - W każdej spójnej składowej grafu G' znajdziemy cykl Eulera (być może pusty).

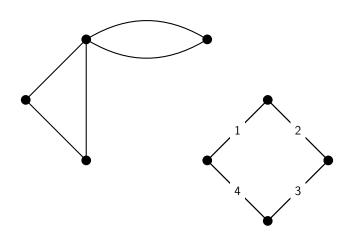
- 2. Indukcja względem |E|.
 - ► Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.
 - Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.
 - Jeżeli nie, to usuwamy ten cykl razem z krawędziami i wierzchołkami (jeżeli już nie mają innych krawędzi), otrzymując nowy graf G'.
 - Graf G' nie musi być spójny, ale każdy jego wierzchołek ma stopień parzysty.
 - W każdej spójnej składowej grafu G' znajdziemy cykl Eulera (być może pusty).
 - Cykl C musi mieć wierzchołki w każdej spójnej składowej G'.

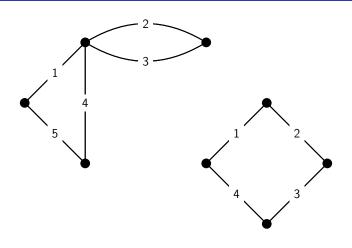
- 2. Indukcja względem |E|.
 - ▶ Wybierzmy w grafie *G* cykl *C*.
 - Jeżeli jest to cykl Eulera, to kończymy.
 - Jeżeli nie, to usuwamy ten cykl razem z krawędziami i wierzchołkami (jeżeli już nie mają innych krawędzi), otrzymując nowy graf G'.
 - ▶ Graf G' nie musi być spójny, ale każdy jego wierzchołek ma stopień parzysty.
 - W każdej spójnej składowej grafu G' znajdziemy cykl Eulera (być może pusty).
 - Cykl C musi mieć wierzchołki w każdej spójnej składowej G'.
 - Wystarczy teraz iść po cyklu C i w razie napotkania wierzchołka ze spójnej składowej G' przejść po cyklu Eulera w tej składowej.

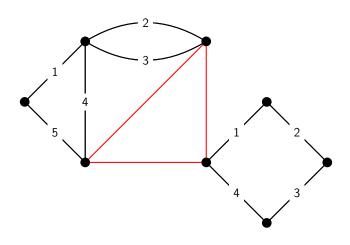

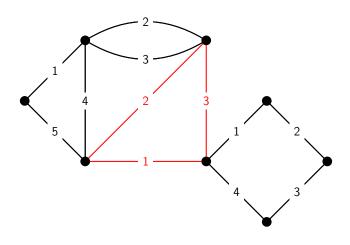

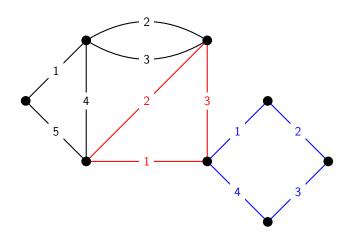

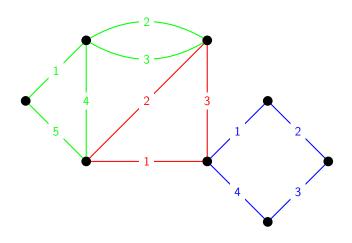

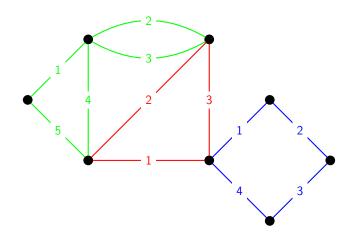

$$1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow 1 \rightarrow 5 \rightarrow 1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow 2 \rightarrow 3$$

Twierdzenie

Graf jest grafem eulerowskim wtedy i tylko wtedy, gdy jest spójny i każdy jego wierzchołek jest stopnia parzystego.

Ścieżka Eulera

Definicja (Ścieżka Eulera)

Ścieżkę, która przechodzi przez wszystkie krawędzie dokładnie jeden raz nazywamy ścieżką Eulera.

Ścieżka Eulera

Definicja (Ścieżka Eulera)

Ścieżkę, która przechodzi przez wszystkie krawędzie dokładnie jeden raz nazywamy ścieżką Eulera.

Uwaga

Zamknięta ścieżka Eulera jest cyklem Eulera.

Ścieżka Eulera

Definicja (Ścieżka Eulera)

Ścieżkę, która przechodzi przez wszystkie krawędzie dokładnie jeden raz nazywamy ścieżką Eulera.

Uwaga

Zamknięta ścieżka Eulera jest cyklem Eulera.

Jak w praktyce znaleźć ścieżkę/cykl Eulera?

1. G = (V, E), V_E - poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E - poszukiwany ciąg krawędzi.

- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.

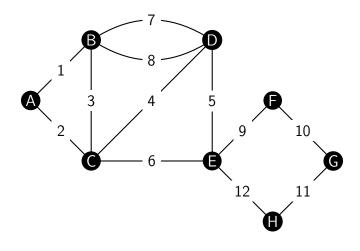
- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.
 - Jeżeli z wierzchołka v nie wychodzi żadna krawędź, to przerwij.

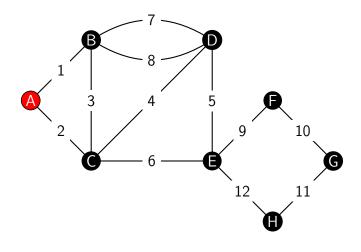
- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.
 - Jeżeli z wierzchołka v nie wychodzi żadna krawędź, to przerwij.
 - Jeżeli pozostała dokładnie jedna krawędź e = vw wychodząca z wierzchołka v do w, to usuń ten wierzchołek i tę krawędź.

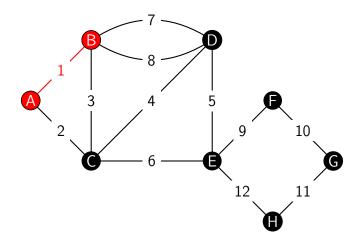
- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.
 - Jeżeli z wierzchołka v nie wychodzi żadna krawędź, to przerwij.
 - Jeżeli pozostała dokładnie jedna krawędź e = vw wychodząca z wierzchołka v do w, to usuń ten wierzchołek i tę krawędź.
 - Jeżeli pozostała więcej niż jedna krawędź wychodząca z v, to wybierz taką krawędź e = vw, po usunięciu której graf pozostanie spójny, a następnie usuń tę krawędź.

- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.
 - Jeżeli z wierzchołka v nie wychodzi żadna krawędź, to przerwij.
 - Jeżeli pozostała dokładnie jedna krawędź e = vw wychodząca z wierzchołka v do w, to usuń ten wierzchołek i tę krawędź.
 - Jeżeli pozostała więcej niż jedna krawędź wychodząca z v, to wybierz taką krawędź e = vw, po usunięciu której graf pozostanie spójny, a następnie usuń tę krawędź.
- 3. Dodaj w do V_E , a e do E_E .

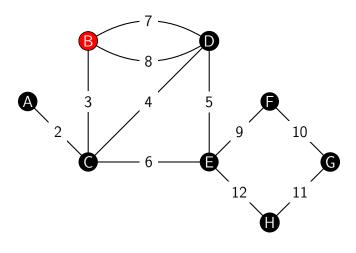
- 1. G = (V, E), V_E poszukiwany ciąg wierzchołków, E_E poszukiwany ciąg krawędzi.
- 2. Jeżeli w grafie istnieje jakiś wierzchołek v stopnia nieparzystego, to go wybierz. Jeżeli taki wierzchołek nie istnieje, to wybierz dowolny wierzchołek v. Podstaw $V_E = v$.
 - Jeżeli z wierzchołka v nie wychodzi żadna krawędź, to przerwij.
 - Jeżeli pozostała dokładnie jedna krawędź e = vw wychodząca z wierzchołka v do w, to usuń ten wierzchołek i tę krawędź.
 - Jeżeli pozostała więcej niż jedna krawędź wychodząca z v, to wybierz taką krawędź e = vw, po usunięciu której graf pozostanie spójny, a następnie usuń tę krawędź.
- 3. Dodaj w do V_E , a e do E_E .
- 4. Zastąp v przez w i wróć do kroku 2.

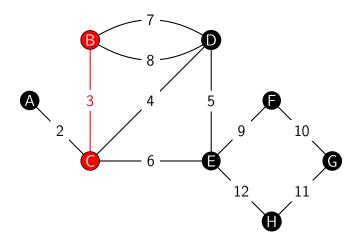

$$V_E = A$$
 $E_E =$

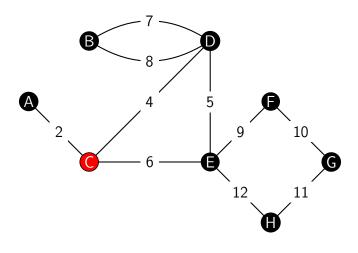
$$V_E = A, B$$

 $E_E = 1$

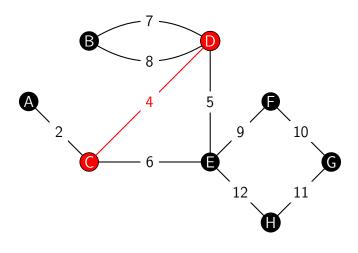
$$V_E = A, B$$

 $E_E = 1$

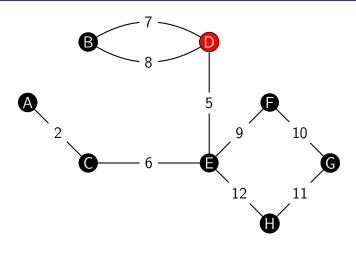
$$V_E = A, B, C$$

 $E_E = 1, 3$

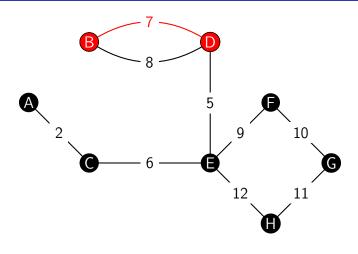
$$V_E = A, B, C$$

 $E_E = 1, 3$

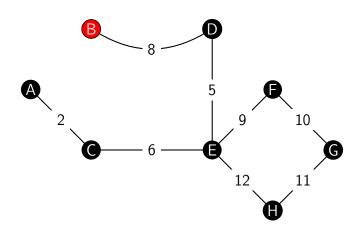
$$V_E = A, B, C, D$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7$

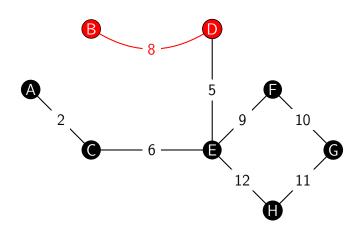
$$V_E = A, B, C, D$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7$

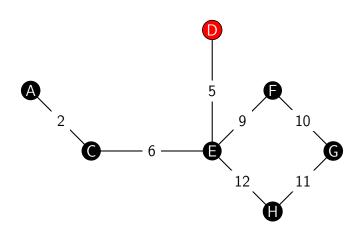
$$V_E = A, B, C, D, B$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7$

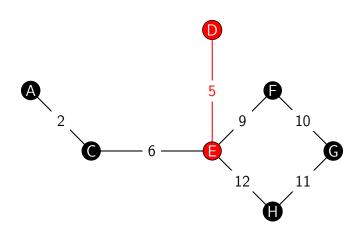
$$V_E = A, B, C, D, B$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7$

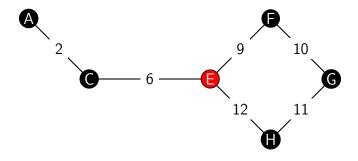
$$V_E = A, B, C, D, B, D$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8$

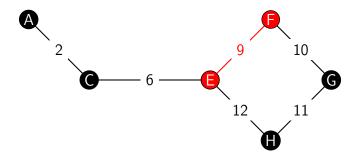
$$V_E = A, B, C, D, B, D$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8$

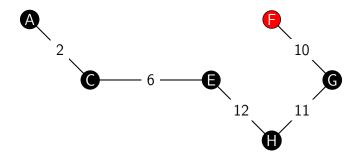
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5$

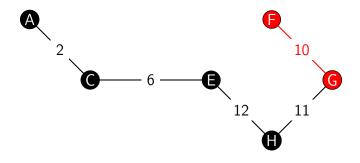
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5$

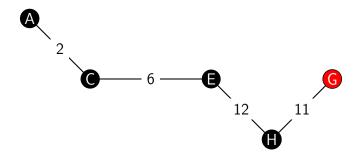
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9$

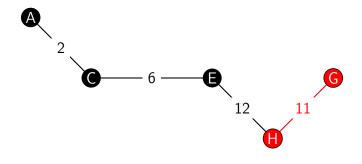
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9$

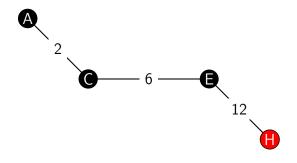
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10$

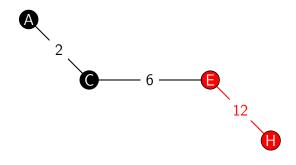
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10$

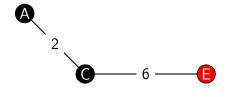
$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11$

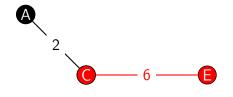

$$V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H$$

 $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11$

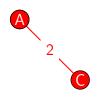
 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12$

 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12$

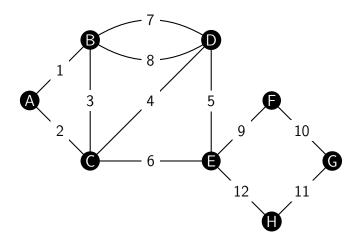
 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E, C$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12, 6$

 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E, C$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12, 6$

 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E, C, A$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12, 6, 2$

 $V_E = A, B, C, D, B, D, E, F, G, H, E, C, A$ $E_E = 1, 3, 4, 7, 8, 5, 9, 10, 11, 12, 6, 2$

Definicja (Cykl Hamiltona)

Ścieżkę zamkniętą w grafie, która przechodzi przez każdy wierzchołek dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Hamiltona. Graf, w którym istnieje cykl Hamiltona nazywamy grafem hamiltonowskim.

Definicja (Cykl Hamiltona)

Ścieżkę zamkniętą w grafie, która przechodzi przez każdy wierzchołek dokładnie jeden raz nazywamy cyklem Hamiltona. Graf, w którym istnieje cykl Hamiltona nazywamy grafem hamiltonowskim.

Definicja (Ścieżka Hamiltona)

Ścieżkę, niekoniecznie zamkniętą, która przechodzi przez każdy wierzchołek grafu dokładnie jeden raz nazywamy ścieżką Hamiltona.

Uwaga

Nie jest znana charakteryzacja grafów hamiltonowskich tak prosta, jak dla grafów eulerowskich.

Uwaga

Nie jest znana charakteryzacja grafów hamiltonowskich tak prosta, jak dla grafów eulerowskich.

Twierdzenie (Twierdzenie Orego)

Jeżeli graf prosty G=(V,E) ma przynajmniej trzy wierzchołki oraz dla każdej pary niesąsiednich wierzchołków v i w zachodzi

$$\deg v + \deg w \geqslant |V|,$$

to graf G jest hamiltonowski.

Twierdzenie

$$G=(V,E), |V|=n\geqslant 3,$$

$$\deg v + \deg w \geqslant n, \qquad vw \not\in E,$$

to graf G jest hamiltonowski.

Twierdzenie

$$G = (V, E), |V| = n \geqslant 3,$$

$$\deg v + \deg w \geqslant n, \qquad vw \not\in E,$$

to graf G jest hamiltonowski.

Dowód. Załóżmy, że teza nie zachodzi, to znaczy, że

$$\deg v + \deg w \geqslant n, \qquad vw \not\in E,$$

a graf G nie jest hamiltonowski.

Możemy założyć, że graf G ma maksymalnie dużo krawędzi, to znaczy, że po dodaniu jakiejkolwiek nowej krawędzi, nowy graf będzie hamiltonowski.

Twierdzenie

$$G = (V, E), |V| = n \geqslant 3,$$

$$\deg v + \deg w \geqslant n, \qquad vw \notin E,$$

to graf G jest hamiltonowski.

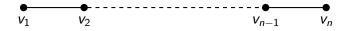
Dowód. Załóżmy, że teza nie zachodzi, to znaczy, że

$$\deg v + \deg w \geqslant n, \qquad vw \notin E,$$

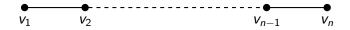
a graf G nie jest hamiltonowski.

- Możemy założyć, że graf G ma maksymalnie dużo krawędzi, to znaczy, że po dodaniu jakiejkolwiek nowej krawędzi, nowy graf będzie hamiltonowski.
- lstnieje zatem w grafie G ścieżka Hamiltona $v_1 \rightarrow v_2 \rightarrow \cdots \rightarrow v_n$.

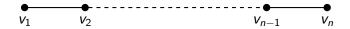

▶ Na mocy założenia mamy deg $v_1 + \text{deg } v_n \ge n$.

- Na mocy założenia mamy deg $v_1 + \text{deg } v_n \geqslant n$.
- $ightharpoonup v_1$ ma deg v_1-1 sąsiadów wśród v_3,\ldots,v_{n-1} .

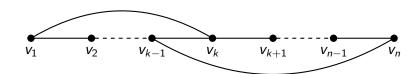
- Na mocy założenia mamy deg $v_1 + \deg v_n \geqslant n$.
- \triangleright v_1 ma deg $v_1 1$ sąsiadów wśród v_3, \ldots, v_{n-1} .
- $\mathbf{v}_n \text{ ma} \geqslant n \deg v_1 1$ sąsiadów wśród n 3 wierzchołków v_2, \dots, v_{n-2} .

- Na mocy założenia mamy deg $v_1 + \deg v_n \ge n$.
- \triangleright v_1 ma deg $v_1 1$ sąsiadów wśród v_3, \ldots, v_{n-1} .
- v_n ma $\geqslant n \deg v_1 1$ sąsiadów wśród n 3 wierzchołków v_2, \ldots, v_{n-2} .
- Musi zatem istnieć (dlaczego?) taki indeks k, że v_1 jest sąsiadem v_k , a v_n jest sąsiadem v_{k-1} .

- Na mocy założenia mamy deg $v_1 + \deg v_n \geqslant n$.
- \triangleright v_1 ma deg $v_1 1$ sąsiadów wśród v_3, \ldots, v_{n-1} .
- v_n ma $\geqslant n \deg v_1 1$ sąsiadów wśród n 3 wierzchołków v_2, \ldots, v_{n-2} .
- Musi zatem istnieć (dlaczego?) taki indeks k, że v_1 jest sąsiadem v_k , a v_n jest sąsiadem v_{k-1} .

 $v_1 \rightarrow v_k \rightarrow v_{k+1} \rightarrow \cdots \rightarrow v_n \rightarrow v_{k-1} \rightarrow \cdots \rightarrow v_1$ jest cyklem Hamiltona. Sprzeczność.

Twierdzenie Diraca

Wniosek

Jeżeli w grafie G=(V,E) dla dowolnego wierzchołka $v\in V$ zachodzi

$$\deg v \geqslant \frac{|V|}{2}$$

to graf G jest hamiltonowski.

Grafy hamiltonowskie

Uwaga

Problem znajdowanie cykli Hamiltona jest znacznie trudniejszy od problemu znajdowania cykli Eulera.

Grafy hamiltonowskie

Uwaga

Problem znajdowanie cykli Hamiltona jest znacznie trudniejszy od problemu znajdowania cykli Eulera.

Problem komiwojażera

Znaleźć najkrótszą drogę Hamiltona w zadanym grafie z wagami.

Grafy hamiltonowskie

Uwaga

Problem znajdowanie cykli Hamiltona jest znacznie trudniejszy od problemu znajdowania cykli Eulera.

Problem komiwojażera

Znaleźć najkrótszą drogę Hamiltona w zadanym grafie z wagami.

Uwaga

$$P = NP$$
 \Leftrightarrow SAT \Leftrightarrow $(decyzyjny)$ problem komiwojażera

Załóżmy, że $G = (V, E) = (V_1 \cup V_2, E)$ jest grafem dwudzielnym.

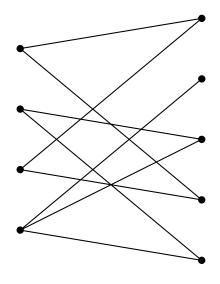
Załóżmy, że $G = (V, E) = (V_1 \cup V_2, E)$ jest grafem dwudzielnym.

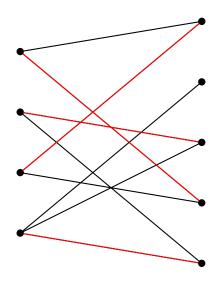
Definicja (Skojarzenie)

Skojarzeniem w grafie G nazywamy taki podzbiór $M\subset E$, że nie istnieją dwie krawędzie w M wychodzące z tego samego wierzchołka, czyli

$$v_1v_2 \in M \land w_1w_2 \in M \Rightarrow v_1 \neq w_1 \land v_2 \neq w_2.$$

Skojarzeniem pełnym nazwiemy takie skojarzenie, w którym każdy wierzchołek z V_1 jest skojarzony (istnieje w M krawędź incydentna do tego wierzchołka).

Twierdzenie o kojarzeniu małżeństw

Twierdzenie (Twierdzenie Halla)

W grafie dwudzielnym $G=(V_1\cup V_2,E)$ istnieje pełne skojarzenie V_1 z V_2 wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $A\subset V_1$ mamy

$$|A| \leqslant |B|$$
,

gdzie B jest zbiorem wszystkich wierzchołków, które są sąsiadami z jakimś wierzchołkiem ze zbioru A.

Twierdzenie o kojarzeniu małżeństw

Twierdzenie (Twierdzenie Halla)

W grafie dwudzielnym $G = (V_1 \cup V_2, E)$ istnieje pełne skojarzenie V_1 z V_2 wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $A \subset V_1$ mamy

$$|A| \leqslant |B|$$
,

gdzie B jest zbiorem wszystkich wierzchołków, które są sąsiadami z jakimś wierzchołkiem ze zbioru A.

Niestety założenia tego twierdzenia ciężko w praktyce sprawdzić.

Twierdzenie o kojarzeniu małżeństw

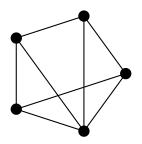
Twierdzenie

Jeżeli w grafie dwudzielnym $G = (V_1 \cup V_2, E)$ zachodzi warunek

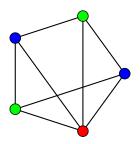
$$\deg v \geqslant \deg w, \qquad v \in V_1, \ w \in V_2,$$

to w grafie G istnieje pełne skojarzenie V_1 z V_2 .

Czy da się pokolorować trzema kolorami (R,G,B) wierzchołki grafu w ten sposób, żeby sąsiednie wierzchołki miały różne kolory?

Czy da się pokolorować trzema kolorami (R,G,B) wierzchołki grafu w ten sposób, żeby sąsiednie wierzchołki miały różne kolory?

Definicja (Kolorowanie)

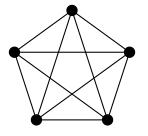
Kolorowaniem grafu G nazywamy takie przyporządkowanie pewnej liczby kolorów wierzchołkom tego grafu, że każde dwa sąsiednie wierzchołki mają różne kolory.

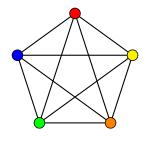
Definicja (Kolorowanie)

Kolorowaniem grafu *G* nazywamy takie przyporządkowanie pewnej liczby kolorów wierzchołkom tego grafu, że każde dwa sąsiednie wierzchołki mają różne kolory.

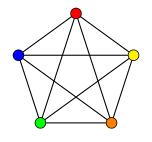
Definicja (Liczba chromatyczna)

Najmniejszą liczbę kolorów wystarczającą do utworzenia kolorowania grafu G nazywamy **liczbą chromatyczną** grafu G i oznaczamy $\chi(G)$.

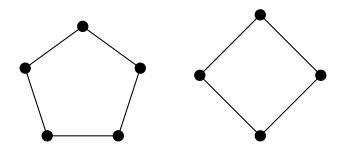

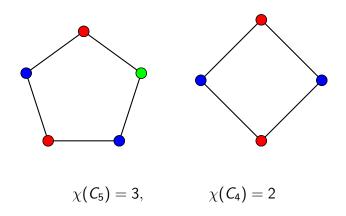
$$\chi(K_5) = 5$$

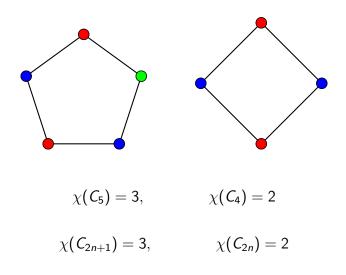

$$\chi(K_5) = 5$$

$$\chi(K_n)=n$$

Twierdzenie

Graf G, który ma co najmniej jedną krawędź, jest dwudzielny wtedy i tylko wtedy, gdy $\chi(G)=2$.

Twierdzenie

Graf G, który ma co najmniej jedną krawędź, jest dwudzielny wtedy i tylko wtedy, gdy $\chi(G)=2$.

Twierdzenie

Jeżeli w grafie G maksymalny stopień wierzchołków wynosi k, to $\chi(G) \leqslant k+1$.

Kolorowanie się przydaje

- Zagadnienie planu zajęć.
- Propagacja update'ów.
- Przypisanie częstotliwości.
- Alokacja rejestrów pamięci.
- Zagadnienie czterech barw.

Kolorowanie się przydaje

- Zagadnienie planu zajęć.
- Propagacja update'ów.
- Przypisanie częstotliwości.
- Alokacja rejestrów pamięci.
- Zagadnienie czterech barw.

Twierdzenie

Jeżeli graf G jest planarny, to

$$\chi(G) \leqslant 4$$
.

$$P = NP$$
 \Leftrightarrow SAT \Leftrightarrow $(decyzyjny)$ problem komiwojażera \Leftrightarrow $znalezienie $\chi(G)$ \Leftrightarrow $\chi(planarny) = 3?$$

Niech K_N będzie grafem pełnym o N wierzchołkach. Kolorujemy każdą jego krawędź jednym z dwóch kolorów: czerwonym lub niebieskim (R,B).

Niech K_N będzie grafem pełnym o N wierzchołkach. Kolorujemy każdą jego krawędź jednym z dwóch kolorów: czerwonym lub niebieskim (R,B).

Czy, dla danych $n, k \ge 2$, istnieje takie N, że w grafie K_N znajdziemy podgraf K_n koloru czerwonego lub podgraf K_k koloru niebieskiego?

Niech K_N będzie grafem pełnym o N wierzchołkach. Kolorujemy każdą jego krawędź jednym z dwóch kolorów: czerwonym lub niebieskim (R,B).

Czy, dla danych $n, k \ge 2$, istnieje takie N, że w grafie K_N znajdziemy podgraf K_n koloru czerwonego lub podgraf K_k koloru niebieskiego?

Definicja (Liczba Ramsey'a)

Najmniejszą liczbę N (jeśli istnieje), która ma powyższą własność nazywamy liczbą Ramsey'a i oznaczamy

R(n, k).

Twierdzenie

$$R(n,k)<+\infty.$$

Twierdzenie

$$R(n,k)<+\infty$$
.

Twierdzenie

$$R(n,k)<+\infty$$
.

$$ightharpoonup R(n,2) = R(2,k) = .$$

Twierdzenie

$$R(n,k)<+\infty$$
.

- ightharpoonup R(n,2) = n, R(2,k) = k.
- ► Załóżmy, że R(n-1,k) i R(n,k-1) są skończone.

Twierdzenie

$$R(n,k)<+\infty$$
.

- ightharpoonup R(n,2) = n, R(2,k) = k.
- ightharpoonup Załóżmy, że R(n-1,k) i R(n,k-1) są skończone.
- Wykażemy, że R(n, k) musi być skończone i

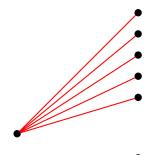
$$R(n,k) \leqslant R(n-1,k) + R(n,k-1) =: N.$$

- •
- •
- •
- •
- •

•

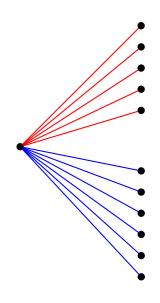
- •
- •
- •
- •
- •
- •

Wybieramy dowolny wierzchołek V.

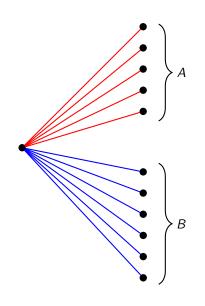

Wybieramy dowolny wierzchołek v.

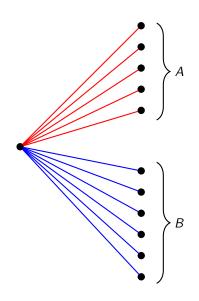
- •
- •
- •
- •
- •

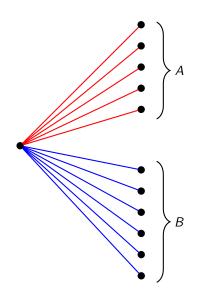
Wybieramy dowolny wierzchołek v.

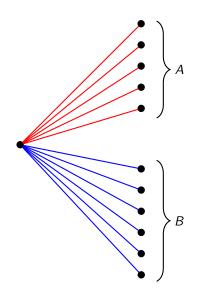
- Wybieramy dowolny wierzchołek
 v.
- Tworzymy zbiory A i B.

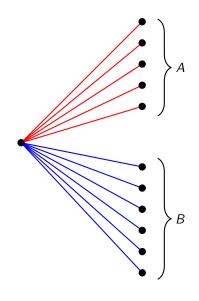
- Wybieramy dowolny wierzchołek v.
- Tworzymy zbiory A i B.
- |A| + |B| = N 1 =R(n - 1, k) + R(n, k - 1).

- Wybieramy dowolny wierzchołek v.
- Tworzymy zbiory A i B.
- |A| + |B| = N 1 = R(n 1, k) + R(n, k 1).
- $|A| \geqslant R(n-1,k) \text{ (lub } |B| \geqslant R(n,k-1)).$

- Wybieramy dowolny wierzchołek v.
- Tworzymy zbiory A i B.
- |A| + |B| = N 1 = R(n 1, k) + R(n, k 1).
- $|A| \ge R(n-1,k)$ (lub $|B| \ge R(n,k-1)$).
- ▶ W A znajdziemy czerwony K_{n-1} lub niebieski K_k .

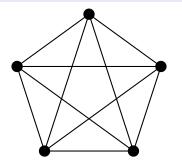
- Wybieramy dowolny wierzchołek v.
- Tworzymy zbiory A i B.
- |A| + |B| = N 1 = R(n 1, k) + R(n, k 1).
- $|A| \geqslant R(n-1,k) \text{ (lub } |B| \geqslant R(n,k-1)).$
- ▶ W A znajdziemy czerwony K_{n-1} lub niebieski K_k .
- ► Zatem jest niebieski K_k lub (razem z ν) czerwony K_n .

Pytanie]

$$R(3,3) = ?$$

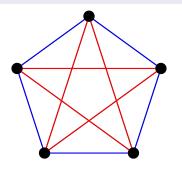
Pytanie]

$$R(3,3) = ?$$

Pytanie]

$$R(3,3) = ?$$

Twierdzenie

$$R(3,3)=6.$$

Twierdzenie

$$R(3,3) = 6.$$

•

•

Twierdzenie

$$R(3,3)=6.$$

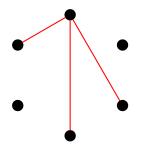
Wybieramy dowolny wierzchołek.

•

•

Twierdzenie

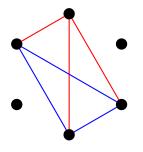
$$R(3,3)=6.$$

- Wybieramy dowolny wierzchołek.
- Ma on 5 sąsiadów, więc przynajmniej 3 krawędzie muszę być jednakowego koloru.

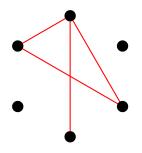
Twierdzenie

$$R(3,3)=6.$$

- Wybieramy dowolny wierzchołek.
- Ma on 5 sąsiadów, więc przynajmniej 3 krawędzie muszę być jednakowego koloru.
- Te trzy sąsiednie wierzchołki muszą być niebieskim trójkątem, lub

Twierdzenie

R(3,3)=6.

- Wybieramy dowolny wierzchołek.
- Ma on 5 sąsiadów, więc przynajmniej 3 krawędzie muszę być jednakowego koloru.
- Te trzy sąsiednie wierzchołki muszą być niebieskim trójkątem, lub
- musi między pewnymi dwoma z nich istnieć krawędź czerwona.
- Mamy jednokolorowy K_3 .

$$R(3,3) = 6$$

$$R(3,3)=6$$

$$R(4,4) = 18$$

$$R(3,3)=6$$

$$R(4,4) = 18$$

$$43 \leqslant R(5,5) \leqslant 48$$

$$R(3,3) = 6$$
 $R(4,4) = 18$
 $43 \leqslant R(5,5) \leqslant 48$

Graf płaski – rysunek grafu na płaszczyźnie, w którym żadne dwie krawędzie się nie przecinają.

Graf płaski – rysunek grafu na płaszczyźnie, w którym żadne dwie krawędzie się nie przecinają.

Graf planarny – graf, który da się narysować jako graf płaski.

Twierdzenie

Twierdzenie

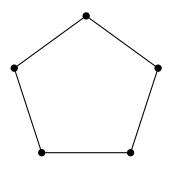
Grafy K_5 i $K_{3,3}$ nie są planarne.

•

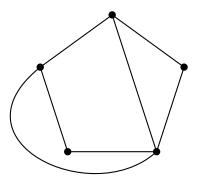
•

• •

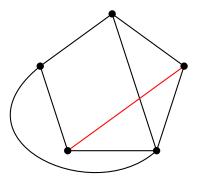
Twierdzenie

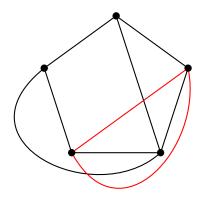
Twierdzenie

Twierdzenie

Twierdzenie

Definicja (Grafy homeomorficzne)

Dwa grafy G_1 i G_2 nazywamy **homeomorficznymi**, jeżeli z jednego z nich otrzymamy drugi po wykonaniu skończenie wielu operacji:

1. dodanie wierzchołka stopnia dwa do istniejącej krawędzi, to znaczy na istniejącej krawędzi *vw* dodajemy nowy wierzchołek *u*:

$$(V(G_1) \cup \{u\}), \qquad E(G_1) \cup \{vu, uw\} \setminus \{vw\},$$

2. usunięcie wierzchołka stopnia dwa: deg v=2, $vu, vw \in E(G_1)$

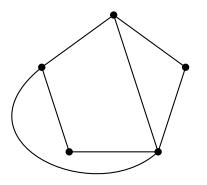
$$V(G_1) \setminus \{v\}, \qquad E(G_1) \cup \{uw\} \setminus \{vu, vw\}.$$

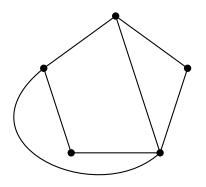
Twierdzenie (Twierdzenie Kuratowskiego)

Graf jest planarny wtedy i tylko wtedy, gdy żaden jego podgraf nie jest hemeomorficzny z K_5 ani z $K_{3,3}$.

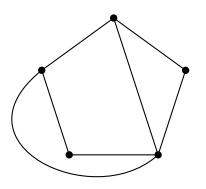
Definicja (Ściana)

W grafie płaskim **ścianą** nazywamy zbiór punktów płaszczyzny, które da się połączyć krzywą, która nie przecina żadnej krawędzi.

Ten graf ma cztery ściany (w tym jedną nieskończoną).

Ten graf ma cztery ściany (w tym jedną nieskończoną). Zauważmy, że

$$|V| - |E| + 4 = 2.$$

Twierdzenie (Twierdzenie Eulera)

Niech f będzie liczbą ścian w grafie płaskim G = (V, E), a k liczbą jego spójnych składowych. Wtedy

$$|V| - |E| + f = k + 1.$$

Twierdzenie (Twierdzenie Eulera)

Niech f będzie liczbą ścian w grafie płaskim G = (V, E), a k liczbą jego spójnych składowych. Wtedy

$$|V| - |E| + f = k + 1.$$

Dowód. Indukcja ze względu na liczbę krawędzi.

ightharpoonup Jeżeli |E|=0, to |V|=k, f=1 i

$$|V| - |E| + f = k - 0 + 1 = k + 1.$$

Załóżmy, że każdy graf, który ma mniej niż |E| krawędzi spełnia podaną równość.

▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + f = (k + 1) + 1.$$

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + f = (k + 1) + 1.$$

 Jeżeli vw należy do pewnego cyklu C, to po usunięciu tej krawędzi

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + f = (k + 1) + 1.$$

- Jeżeli vw należy do pewnego cyklu C, to po usunięciu tej krawędzi
 - liczba ścian zmaleje o 1,

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + f = (k + 1) + 1.$$

- Jeżeli vw należy do pewnego cyklu C, to po usunięciu tej krawędzi
 - liczba ścian zmaleje o 1,
 - nie zmieni się liczba spójnych składowych,

- ▶ Wybierzmy dowolną krawędź $vw \in E$.
- Jeżeli nie należy ona do żadnego cyklu, to po usunięciu tej krawędzi
 - nie zmieni się liczba ścian,
 - liczba spójnych składowych wzrośnie o 1,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + f = (k + 1) + 1.$$

- Jeżeli vw należy do pewnego cyklu C, to po usunięciu tej krawędzi
 - liczba ścian zmaleje o 1,
 - nie zmieni się liczba spójnych składowych,
 - z założenia indukcyjnego

$$|V| - (|E| - 1) + (f - 1) = k + 1.$$

Grafy skierowane

Graf skierowany to graf, w którym krawędzie mają określony kierunek.

Grafy skierowane

Graf skierowany to graf, w którym krawędzie mają określony kierunek.

Definicja (Graf skierowany)

Parę uporządkowaną G = (V, E) nazywamy **grafem skierowanym** (lub **digrafem**), jeżeli V jest dowolnym zbiorem, a E jest multizbiorem skierowanych krawędzi, to znaczy

$$E \subset V \times V$$
,

przy czym elementy w E mogą się powtarzać.

Grafy skierowane

Graf skierowany to graf, w którym krawędzie mają określony kierunek.

Definicja (Graf skierowany)

Parę uporządkowaną G = (V, E) nazywamy **grafem skierowanym** (lub **digrafem**), jeżeli V jest dowolnym zbiorem, a E jest multizbiorem skierowanych krawędzi, to znaczy

$$E \subset V \times V$$
,

przy czym elementy w E mogą się powtarzać.

Jeżeli $e = (v, w) \in E$, to v nazywamy **początkiem** krawędzi e, a w jej **końcem**.

Macierze

Macierzą wymiaru $n \times m$ (o n wierszach i m kolumnach) nazywamy tablicę liczb rzeczywistych

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix}.$$

Piszemy również

$$A = [a_{ij}]_{\substack{i=1,...,n\\j=1,...,m}}$$

lub

$$A=[a_{ij}].$$

Macierze

Macierzą wymiaru $n \times m$ (o n wierszach i m kolumnach) nazywamy tablicę liczb rzeczywistych

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix}.$$

Piszemy również

$$A = [a_{ij}]_{\substack{i=1,...,n\\j=1,...,m}}$$

lub

$$A=[a_{ij}].$$

Element a_{ij} jest liczbą znajdującą się w i-tym wierszu i j-tej kolumnie.

Macierze

Macierzą wymiaru $n \times m$ (o n wierszach i m kolumnach) nazywamy tablicę liczb rzeczywistych

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix}.$$

Piszemy również

$$A = [a_{ij}]_{\substack{i=1,...,n\\i=1,...,m}}$$

lub

$$A = [a_{ij}].$$

Element a_{ij} jest liczbą znajdującą się w i-tym wierszu i j-tej kolumnie.

Zbiór macierzy wymiaru $n \times m$ oznaczamy $\mathbb{R}_{n \times m}$.

Dodawanie i odejmowanie macierzy

Jeżeli $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ (czyli macierze A i B są dokładnie tego samego wymiaru), to definiujemy $A \pm B$ wzorem

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix} \pm \begin{bmatrix} b_{11} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n1} & \dots & b_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} \pm b_{11} & \dots & a_{1n} \pm a_{1n} \\ a_{21} \pm b_{21} & \dots & a_{2n} \pm b_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} \pm b_{n1} & \dots & a_{nm} \pm b_{nm} \end{bmatrix}$$

Dodawanie i odejmowanie macierzy

Jeżeli $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ (czyli macierze A i B są dokładnie tego samego wymiaru), to definiujemy $A \pm B$ wzorem

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix} \pm \begin{bmatrix} b_{11} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n1} & \dots & b_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11} \pm b_{11} & \dots & a_{1n} \pm a_{1n} \\ a_{21} \pm b_{21} & \dots & a_{2n} \pm b_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} \pm b_{n1} & \dots & a_{nm} \pm b_{nm} \end{bmatrix}$$

Inaczej mówiąc,

$$A + B = [a_{ij}] + [b_{ij}] = [a_{ij} + b_{ij}].$$

Mnożenie macierzy przez liczbę

Niech $c \in \mathbb{R}$. Wtedy

$$c\begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ca_{11} & \dots & ca_{1n} \\ ca_{21} & \dots & ca_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ ca_{n1} & \dots & ca_{nm} \end{bmatrix}.$$

Mnożenie macierzy przez liczbę

Niech $c \in \mathbb{R}$. Wtedy

$$c\begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ca_{11} & \dots & ca_{1n} \\ ca_{21} & \dots & ca_{2n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ ca_{n1} & \dots & ca_{nm} \end{bmatrix}.$$

Inaczej mówiąc,

$$cA = c[a_{ij}] = [ca_{ij}].$$

Własności

$$A + B = B + A$$

$$ightharpoonup A + (B + C) = (A + B) + C$$

$$ightharpoonup c(A+B)=cA+cB$$

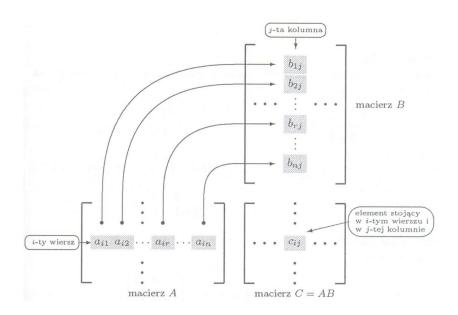
$$(c+d)A = cA + dA$$

$$(cd)A = c(dA)$$

Mnożenie macierzy

Niech $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $B \in \mathbb{R}_{m \times k}$. Wtedy definiujemy iloczyn $C = A \cdot B$ wzorem

$$C = [c_{ij}] \in \mathbb{R}_{n \times k}, \qquad c_{ij} = \sum_{r=1}^{m} a_{ir} b_{rj}.$$

 $ightharpoonup A(B+C) = AB + AC \text{ dla } A \in \mathbb{R}_{n \times m} \text{ i } B, C \in \mathbb{R}_{m \times k}$

- ► A(B+C) = AB + AC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $B, C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- ▶ (A+B)C = AC + BC dla $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $C \in \mathbb{R}_{m \times k}$

- ▶ A(B+C) = AB + AC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $B, C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- ▶ (A+B)C = AC + BC dla $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- $c(AB) = (cA)B = A(cB) \text{ dla } A \in \mathbb{R}_{n \times m}, \ B \in \mathbb{R}_{m \times k}$ i $c \in \mathbb{R}$

- ▶ A(B+C) = AB + AC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $B, C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- ▶ (A+B)C = AC + BC dla $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- c(AB) = (cA)B = A(cB) dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$, $B \in \mathbb{R}_{m \times k}$ i $c \in \mathbb{R}$
- ▶ (AB)C = A(BC) = ABC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$, $B \in \mathbb{R}_{m \times k}$ i $C \in \mathbb{R}_{k \times \ell}$

- ► A(B+C) = AB + AC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $B, C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- ▶ (A+B)C = AC + BC dla $A, B \in \mathbb{R}_{n \times m}$ i $C \in \mathbb{R}_{m \times k}$
- $ullet c(AB) = (cA)B = A(cB) ext{ dla } A \in \mathbb{R}_{n \times m}, \ B \in \mathbb{R}_{m \times k}$ i $c \in \mathbb{R}$
- ► (AB)C = A(BC) = ABC dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$, $B \in \mathbb{R}_{m \times k}$ i $C \in \mathbb{R}_{k \times \ell}$
- ▶ $AI_m = I_nA$ dla $A \in \mathbb{R}_{n \times m}$, gdzie I_n jest macierzą jednostkową wymiaru n (macierz $\mathbb{R}_{n \times n}$) n jedynkami na przekątnej i zerami poza przekątną

Definicja (Macierz sąsiedztwa)

Macierzą sąsiedztwa grafu

$$G = (\{v_1, v_2, \ldots, v_n\}, E)$$

nazywamy macierz $A(G) = [a_{ij}]_{i,j=1,...,n}$ zdefiniowaną następująco

 $a_{ij} := \text{liczba krawędzi od } v_i \text{ do } v_j.$

Macierz sąsiedztwa grafu nieskierowanego jest macierzą symetryczną, to znaczy wyrazy położone symetrycznie względem przekątnej są równe.

- Macierz sąsiedztwa grafu nieskierowanego jest macierzą symetryczną, to znaczy wyrazy położone symetrycznie względem przekątnej są równe.
- Suma wyrazów w każdym wierszu i każdej kolumnie jest równa stopniowi odpowiedniego wierzchołka.

- Macierz sąsiedztwa grafu nieskierowanego jest macierzą symetryczną, to znaczy wyrazy położone symetrycznie względem przekątnej są równe.
- Suma wyrazów w każdym wierszu i każdej kolumnie jest równa stopniowi odpowiedniego wierzchołka.
- Jeżeli w grafie nie ma pętli, to na przekątnej są same zera.

- Macierz sąsiedztwa grafu nieskierowanego jest macierzą symetryczną, to znaczy wyrazy położone symetrycznie względem przekątnej są równe.
- Suma wyrazów w każdym wierszu i każdej kolumnie jest równa stopniowi odpowiedniego wierzchołka.
- Jeżeli w grafie nie ma pętli, to na przekątnej są same zera.
- Jeżeli graf jest prosty (nie ma pętli i krawędzi wielokrotnych), to wyrazami macierzy sąsiedztwa są wyłącznie zera i jedynki.

Grafy izomorficzne

Definicja (Grafy izomorficzne)

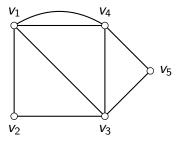
Grafy $G_1 = (V_1, E_1)$ i $G_2 = (V_2, E_2)$ nazywamy **izomorficznymi**, jeżeli istnieje funkcja $f: V_1 \rightarrow V_2$, która jest różnowartościowa i "na" (bijekcja) oraz w grafie G_1 istnieje krawędź od v do w wtedy i tylko wtedy, gdy w grafie G_2 istnieje krawędź od f(v) do f(w).

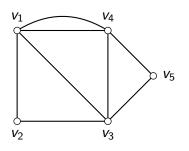
Grafy izomorficzne

Definicja (Grafy izomorficzne)

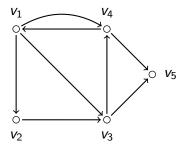
Grafy $G_1 = (V_1, E_1)$ i $G_2 = (V_2, E_2)$ nazywamy **izomorficznymi**, jeżeli istnieje funkcja $f: V_1 \rightarrow V_2$, która jest różnowartościowa i "na" (bijekcja) oraz w grafie G_1 istnieje krawędź od v do w wtedy i tylko wtedy, gdy w grafie G_2 istnieje krawędź od f(v) do f(w).

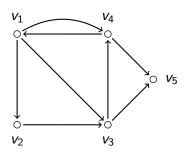
- Grafy izomorficzne możemy uważać za identyczne.
- Macierze sąsiedztwa grafów izomorficznych różnią się tylko kolejnością wierszy/kolumn.

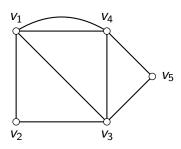

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

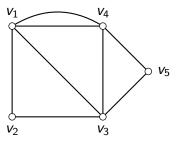

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

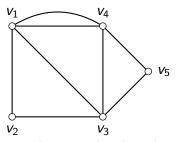

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

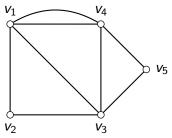
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

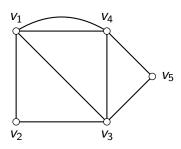
Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa 3.

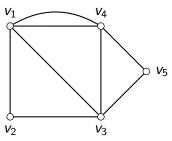
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa 3.

$$A^{2} = A \cdot A = \begin{bmatrix} 6 & 1 & 3 & 1 & 3 \\ 1 & 2 & 1 & 3 & 1 \\ 3 & 1 & 4 & 3 & 1 \\ 1 & 3 & 3 & 6 & 1 \\ 3 & 1 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

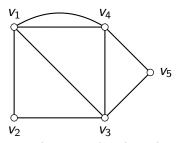

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

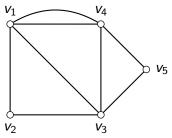
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_2 do v_5 o długości 3 jest równa

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

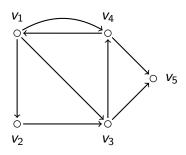
Liczba ścieżek od v_2 do v_5 o długości 3 jest równa 4.

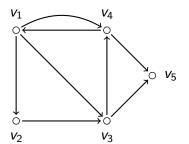
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_2 do v_5 o długości 3 jest równa 4.

$$A^{3} = A \cdot A \cdot A = \begin{bmatrix} 6 & 9 & 11 & 18 & 4 \\ 9 & 2 & 7 & 4 & 4 \\ 11 & 7 & 8 & 11 & 7 \\ 18 & 4 & 11 & 6 & 9 \\ 4 & 4 & 7 & 9 & 2 \end{bmatrix}$$

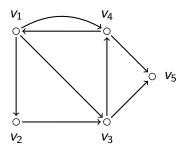

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

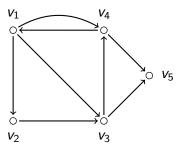
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa 2.

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Liczba ścieżek od v_1 do v_5 o długości 2 jest równa 2.

$$A^{2} = A \cdot A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Twierdzenie

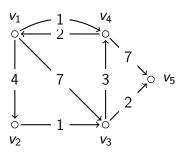
Niech $G = (\{v_1, v_2, \dots, v_n\}, E)$ będzie dowolnym grafem (skierowanym lub nie). Liczba ścieżek o długości $k \ge 1$ od wierzchołka v_i do wierzchołka v_j jest równa wyrazowi w i-tym wierszu i j-tej kolumnie macierzy $A(G)^k$.

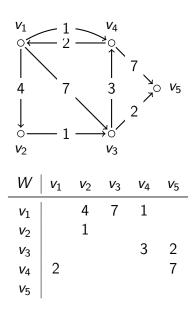
Twierdzenie

Niech $G = (\{v_1, v_2, \dots, v_n\}, E)$ będzie dowolnym grafem (skierowanym lub nie). Liczba ścieżek o długości $k \ge 1$ od wierzchołka v_i do wierzchołka v_j jest równa wyrazowi w i-tym wierszu i j-tej kolumnie macierzy $A(G)^k$.

Wniosek

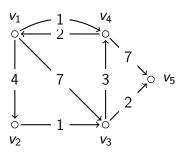
Aby znaleźć najkrótszą ścieżkę łączącą wierzchołek v_i z v_j w grafie G, wystarczy znaleźć najmniejszą potęgę k macierzy sąsiedztwa A(G), dla której wyraz w i-tym wierszu i j-tej kolumnie macierzy $A(G)^k$ jest dodatni. Wtedy najkrótsza ścieżka ma długość k.

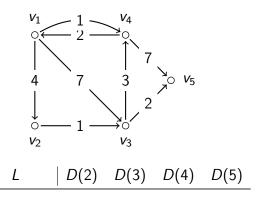

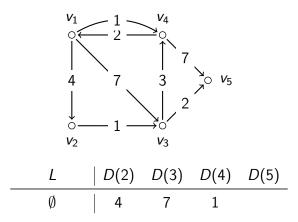

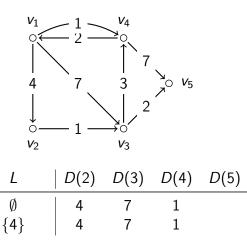
Algorytm Dijkstry

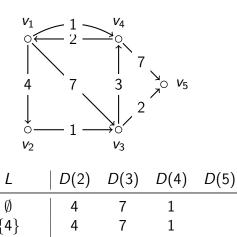
```
input: prosty graf skierowany G = (\{1,2,\ldots,n\},E)
1
                wagi dodatnie W = W(v, w)
2
       output: najkrotsza sciezka D(j) 1->j, j = 2,...,n
3
       L := \emptyset, V := \{2, ..., n\}
4
       for i \in V do
5
            D(i) := W(1,i)
6
       while V \setminus L \neq \emptyset do
7
            wybierz k \in V \setminus L o minimalnym D(k)
8
            L := L \cup \{k\}
9
            for j \in V \setminus L do
10
                 if D(j) > D(k) + W(k,j) then
11
                      D(j) := D(k) + W(k,j)
12
```

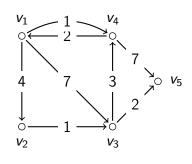

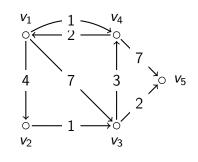

L	D(2)	D(3)	D(4)	D(5)
Ø	4	7	1	
{4 }	4	7	1	
$\{2, 4\}$	4	5	1	
$\{2, 3, 4\}$	4	5	1	7

L	D(2)	D(3)	D(4)	D(5)
Ø	4	7	1	
{4}	4	7	1	
$\{2, 4\}$	4	5	1	
$\{2, 3, 4\}$	4	5	1	7
$\{2, 3, 4, 5\}$	4	5	1	7

Algorytm Dijkstry

```
input: G = (\{1,2,...,n\},E), W = W(v,w)
1
       output: D(j)
2
       L := \emptyset, V := \{2, ..., n\}
3
       for i \in V do D(i) := W(1,i)
4
       # 1. dla i w L, D(i) jest dlugoscia najkrotszej
5
             sciezki 1->i
6
       # 2. dla i ∉ L, D(i) jest dlugoscia najkrotszej
7
             sciezki 1->i w L
8
       while \lor \setminus \bot \neq \emptyset do
9
            wybierz k \in V \setminus L o minimalnym D(k)
10
            L := L \cup \{k\}
11
            for j \in V \setminus L do
12
                 if D(j) > D(k) + W(k,j) then
13
                      D(i) := D(k) + W(k,i)
14
```

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.
- Ponadto wierzchołek i miał minimalną odległość od 1 z $V \setminus L$.

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.
- Ponadto wierzchołek i miał minimalną odległość od 1 z $V \setminus L$.
- Dołączając *i* do *L* zachowujemy prawdziwość pkt. 1.

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.
- Ponadto wierzchołek i miał minimalną odległość od 1 z $V \setminus L$.
- Dołączając i do L zachowujemy prawdziwość pkt. 1.
- ▶ Gdyby się okazało, że dla jakiegoś $j \in V \setminus L$ najkrótsza ścieżka w L prowadzi przez i, to i musi być ostatnim wierzchołkiem na tej ścieżce (przed j).

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.
- Ponadto wierzchołek i miał minimalną odległość od 1 z $V \setminus L$.
- Dołączając i do L zachowujemy prawdziwość pkt. 1.
- ▶ Gdyby się okazało, że dla jakiegoś $j \in V \setminus L$ najkrótsza ścieżka w L prowadzi przez i, to i musi być ostatnim wierzchołkiem na tej ścieżce (przed j).
- ▶ Jest to konsekwencją faktu, że do każdego wierzchołka z L da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i).

- 1. Dla $i \in L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \rightarrow j$.
- 2. Dla $i \in V \setminus L$, D(i) jest długością najkrótszej ścieżki $1 \to i$ przez wierzchołki w L.
- W momencie dodawania i do L, na mocy 2., do i nie da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i) przez wierzchołki w L.
- Ponadto wierzchołek i miał minimalną odległość od 1 z $V \setminus L$.
- Dołączając *i* do *L* zachowujemy prawdziwość pkt. 1.
- ▶ Gdyby się okazało, że dla jakiegoś $j \in V \setminus L$ najkrótsza ścieżka w L prowadzi przez i, to i musi być ostatnim wierzchołkiem na tej ścieżce (przed j).
- Jest to konsekwencją faktu, że do każdego wierzchołka z L da się dojść od 1 ścieżką krótszą niż D(i).
- Zatem długość takiej ścieżki jest równa D(i) + W(i,j) i zachowujemy prawdziwość pkt. 2.